

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Tomáše Foltase, Ph.D., v právní věci žalobce **L. Š.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, odboru územního plánování a stavebního řádu, se sídlem ve Zlíně, tř. Tomáše Bati 21, za účasti Ředitelství silnic a dálnic ČR, Správa Zlín, se sídlem ve Zlíně, Fügnerovo nábřeží 5476, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.1.2011, č.j. KUZL 2179/2011, sp. zn. KUSP 79872/2010 ÚP-Vy,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění :

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného vydaného formou veřejné vyhlášky, kterým žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Otrokovice, odboru stavebního úřadu, ze dne 6. 9. 2010 č.j. SÚ/744/2010/24078/2010/0ŠK. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně v územním řízení rozhodl o změně územního rozhodnutí č. 2/2006 a o umístění objektů stavby „Silnice R 55 Otrokovice, obchvat JV“.

I. Shrnutí obsahu žalobou napadeného rozhodnutí

[2] Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání, které podali žalobce a dále V. S. proti rozhodnutí Městského úřadu Otrokovice, odboru stavebního úřadu (dále jen stavební úřad).

[3] Stavební úřad rozhodl na základě žádosti ze dne 4. 5. 2010 o změnu územního rozhodnutí č. 2/2006 a o umístění stavby „Silnice R 55 Otrokovice, obchvat JV“, podané žadatelem Ředitelství silnic a dálnic ČR, se sídlem na Pankráci 546/56. Jedná se o částečnou změnu územního rozhodnutí č. 2/2006, vydaného dne 26. 6. 2006 pod č.j. SÚ/2336/2005/24797/2005/OŠK, pravomocného dne 3. 8. 2006, kterým byla provedena změna původního územního rozhodnutí č. 5/2004 ze dne 23. 2. 2004 č.j.SU/2570/2003/20575/2003/OŠK, které nabylo právní moci dne 3. 4. 2004. Platnost územního rozhodnutí byla prodloužena do 3. 8. 2013 rozhodnutím č. 14/2008, vydaným dne 3. 4. 2008 pod č.j. SÚ/128/2008/12670/2008/OŠK, které nabylo právní moci dne 10. 5. 2008. Částečná změna územního rozhodnutí byla provedena územním rozhodnutím č. 78/2008 vydaným dne 5. 11. 2008 pod č.j. SÚ/592/2008/43193/2008/OŠK, v právní moci dne 9. 12. 2008 (změna průsečné křižovatky silnic I/55 a III/49724 s rampami R55 na okružní křižovatku).

[4] Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul průběh správního řízení. Konkretizoval, jakých objektů se týká změna územního rozhodnutí. Mimo jiné jde o SO 425 – Přeložka místního kabelu podél komunikace Malenovice –Napajedla (silnice III/4973-doplněný objekt) na pozemcích, mezi které patří i p.č. 218/1 zastavěná plocha a nádvoří, p.č. 1043/30 orná půda, vše v k.ú. Kvítkovice u Otrokovice, které jsou ve vlastnictví žalobce.

[5] Žalovaný uvedl, že přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Konstatoval, že stavební úřad na základě žádosti o vydání rozhodnutí o změně územního rozhodnutí vedl územní řízení, v jehož průběhu k projednání podané žádosti svolal veřejné ústní jednání. Konání veřejného ústního jednání oznámil v souladu s ust. §87 odst. 1 stavebního zákona řádně a včas. V oznámení o zahájení řízení stavební úřad uvedl popis předmětu řízení a účastníky řízení, dotčené orgány a veřejnost poučil o jejich procesních právech a povinnostech, o možnosti podat námítky, připomínky a stanoviska a o způsobu a rozsahu jejich uplatnění v řízení. Rovněž je poučil o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Po řádném projednání vydal stavební úřad odvoláním napadené rozhodnutí, které obsahuje kromě obecných, věcných a formálních náležitostí stanovených v ust. §68 správního řádu i náležitosti stanovené v ust. § 92 stavebního zákona a ust. § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření. Uvedl, že z odvoláním napadeného rozhodnutí je zřejmé, že stavební úřad posoudil soulad předloženého návrhu s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a s požadavky zvláštních právních předpisů, tak jak stanoví ust. § 90 stavebního zákona.

[6] Žalovaný shrnul odvolací námítky žalobce, který je účastníkem řízení, neboť přes jeho pozemek p.č. 1043/30 v k. ú. Kvítkovice u Otrokovice mají být vedeny kabelové trasy. Tento pozemek je určen jako účelová komunikace dle §7 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních

komunikacích, slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby jejich vlastníků. Žalobce uvedl, že zde dojde ke střetu s kabelovými trasami.

[7] K odvolání žalobce žalovaný konstatoval, že v územním řízení se uplatňuje zásada koncentrace řízení, spočívající v tom, že v souladu s ust. 89 odst. 1 stavebního zákona účastníci řízení mohou své námitky uplatnit pouze koncentrovaně, tj. nejpozději při veřejném ústním jednání s tím, že k později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Z oznámení o zahájení územního řízení je zřejmé, že o této skutečnosti byli účastníci řízení stavebním úřadem řádně poučeni. Rovněž tak odvolací správní řízení je podřízeno zásadě koncentrace. Dle ust. § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Žalovaný konstatoval, že dle jeho zjištění byl odvolatel stavebním úřadem řádně poučen o svých procesních právech, zejména o právu nahlížet do podkladů pro rozhodnutí a uplatnit námitky nejpozději při ústním jednání. S ohledem na koncentrační zásadu tedy nebylo možno k námitkám odvolatele přihlédnout.

[8] Pokud se týká návrhů žalobce, aby projektová dokumentace byla doplněna o způsoby mechanické ochrany kabelových tras tak, aby užívání a vlastnické právo k pozemku bylo bez jakýchkoli omezení pro užívání k chůzi, průjezdu osobními a nákladními vozidly, aby veškeré doplňky, trasy a změny v projektu byly s ním projednány předem a realizační dokumenty byly jím odsouhlaseny, aby veškeré zásahy na jeho pozemku byly provedeny co nejšetrněji a kabelové zařízení a pomocné zařízení bylo vedeno na hranicích pozemku, a aby žadatel po přeložení a rekultivaci komunikace III/4973 zajistil, aby byla niveleta totožná se stávajícím stavem, žalovaný konstatoval, že směřují proti projektové dokumentaci a způsobu provádění stavby, a upozornil žalobce, že pokud na nich bude i nadále trvat, má je možnost uplatnit v následném řízení o povolení předmětné stavby. Dle ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona účastník stavebního řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.

[9] K návrhu žalobce, aby žadatel vypracoval a předložil návrh smlouvy k užívání pozemku formou věcného břemene, žalovaný uvedl, že toto je věcí soukromoprávní dohody mezi žadatelem a vlastníkem pozemku.

[10] K požadavku žalobce, aby vzhledem k tomu, že v současnosti probíhá územní řízení ve věci Příjezd na pozemek p.č. 218/1, sjezd ze silnice III/4973, č.j. SÚ783/2010/39729/2010/N0V, došlo ke sladění s projektovou dokumentací s projektem komunikačního připojení tak, aby mohla být stavba realizována a bez omezení i v budoucnu využívána a stavební řízení ve věci Silnice R 55 Otrokovice, obchvat JV bylo přerušeno do doby, než bude vydáno rozhodnutí ve výše uvedeném řízení ohledně příjezdu na pozemek p.č. 218/1 žalovaný rovněž uvedl, že námitky k projektové dokumentaci i ke způsobu provádění stavby má žalobce možnost uplatnit v následném řízení o povolení předmětné stavby.

[11] K námitce, v níž žalobce zmínil vydání Obecně závazné vyhlášky města Otrokovice č. 4/2006, kterou byla vyhlášena závazná část změny č. 17 Územního plánu sídelního útvaru Otrokovice s tím, že z dokumentace nejsou zcela jasné vztahy ochranného pásma komunikace R 55 a území nedotčeného touto změnou a jeho výklad pro další účastníky je

nejednoznačný a rozdílný a odvolatel požaduje doplnit a upřesnit po dohodě s vlastníky těchto pozemků vymezení ochranného pásma ve vztahu k rychlostní komunikaci R 55 a specifikovat stavební možnosti dané v této lokalitě, zdůvodnit případné zásahy do práv vlastníků, žalovaný uvedl, že dle ust. § 89 odst. 2 stavebního zákona k závazným stanoviskům a námitkám k věcem, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územního plánu nebo regulačního plánu, se nepřihlíží. Na tuto skutečnost byli účastníci řízení upozorněni ve vydaném oznámení o zahájení územního řízení ze dne 22. 7. 2010.

[12] Nicméně žalovaný k uvedenému požadavku na vymezení ochranného pásma ve vztahu k rychlostní komunikaci R 55 uvedl, že dle ust. § 30 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, k ochraně dálnice, silnice a místní komunikace I. nebo II. třídy a provozu na nich mimo souvisle zastavěné území obce slouží silniční ochranná pásma. Silniční ochranné pásmo pro nově budovanou nebo rekonstruovanou dálnici, silnici a místní komunikaci I. nebo II. třídy vzniká na základě rozhodnutí o umístění stavby. Dle ust. § 30 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, silničním ochranným pásmem se pro účely tohoto zákona rozumí prostor ohraničený svislými plochami vedenými do výšky 50 m a ve vzdálenosti a) 100 m od osy přilehlého jízdního pásu dálnice, rychlostní silnice nebo rychlostní místní komunikace anebo od osy větve jejich křižovatek; pokud by takto určené pásmo nezahrnovalo celou plochu odpočívky, tvoří hranici pásma hranice silničního pozemku, b) 50 m od osy vozovky nebo přilehlého jízdního pásu ostatních silnic I. třídy a ostatních místních komunikací I. třídy, c) 15 m od osy vozovky nebo od osy přilehlého jízdního pásu silnice II. třídy nebo III. třídy a místní komunikace II. třídy. V ust. § 30 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích je stanoveno, co se rozumí souvisle zastavěným územím obce.

[13] K požadavku žalobce specifikovat stavební možnosti dané v této lokalitě žalovaný uvedl, že dle ust. § 32 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích v silničních ochranných pásmech lze jen na základě povolení vydaného silničním správním úřadem a za podmínek v povolení uvedených provádět stavby, které podle zvláštních předpisů vyžadují povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu, a dále provádět terénní úpravy, jimiž by se úroveň terénu snížila nebo zvýšila ve vztahu k niveletě vozovky. Ustanoveními tohoto odstavce nejsou dotčeny předpisy o územním plánování a o stavebním řádu.

[14] K požadavku žalobce, že jakékoliv další činnosti ze strany žadatele mohou narušit vlastnická práva majitelů pozemků, a protože v této záležitosti v současné době probíhá řízení na ministerstvu dopravy, žádá o přerušení řízení do doby vydání pravomocného rozhodnutí ministerstva dopravy, odbor pozemních komunikací, žalovaný uvedl, že se nemůže vyjádřit, neboť žalobce nesdělil, jaké konkrétní řízení na ministerstvu dopravy probíhá.

[15] K námitce žalobce, že celá stavba bude ve vztahu k okolí zvyšovat hladiny hlukové zátěže a požadavku, aby bylo zjištěno, zda lze vůbec požadovanou stavbu povolit s ohledem na zvýšenou hlukovou zátěž ve vztahu k jeho rodinnému domu č.p. 177 na pozemku p.č. 218/1 v k.ú. Kvítkovice u Otrokovic a dále aby bylo zjištěno, zda stavba nevyžaduje další stavby, které by domek odstínily od budoucího hluku z dopravy na komunikaci R 55, a aby byla zvažena i možnost částečného odhlučnění výměnou stávajících oken na náklady žadatele za okna s vyšším koeficientem hlukového odporu, žalovaný konstatoval, že ani tuto námitku žalobce neuplatnil v průběhu vedeného řízení, a vzhledem k již výše uvedené zásadě koncentrace řízení ji nemůže účinně uplatnit v podaném odvolání.

[16] K odvolací námitce, že v místě připojení přeložené komunikace III/4973 na silnici stávající se jedná o území, které je opakovaně podmáčeno, a proto žalobce požaduje doplnit projektovou dokumentaci o vyjádření vodohospodářského odboru KÚ Zlín, žalovaný rovněž konstatoval, že se jedná o námitku opožděnou s ohledem na zásadu koncentrace řízení.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[17] Žalobce uvedl, že je na základě kupních smluv o převodu vlastnických práv vlastníkem pozemku p. č. 218/1 a rodinného domu č.p. 177 na parcele č. 218/1, a pozemku p.č. 1043/30, vše k.ú. Kvítkovice u Otrokovic, zapsáno na LV Č. 1873. Dne 6. 9. 2010 bylo vydáno a formou veřejné vyhlášky Městským úřadem Otrokovice pod č.j. SÚ/744/2010/24078/2010/OŠK zveřejněno rozhodnutí o umístění objektů stavby. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, o kterém rozhodl žalovaný jako nadřízený správní orgán dne 19. 1. 2011 rozhodnutím ve formě veřejné vyhlášky č.j. KUZL 2179/2011 tak, že odvolání zamítl. Toto rozhodnutí napadá žalobou.

[18] Zásadní pochybení žalovaného spatřuje žalobce v nedostatečném a nešetrném posouzení prvostupňového rozhodnutí ve vztahu k závažnému narušení vlastnických práv žalobce uvedených v ustanovení § 123 a § 127 odst. 1 občanského zákoníku, neboť stavba přeložky místního kabelu SO 425 komplikuje svými ochrannými pásmy podstatným způsobem užívání pozemku 1043/30, který slouží jako účelová komunikace a jediná přístupová cesta k RD č.p. 177 nacházejícím se na pozemku p.č.st. 218/1 k.ú. Kvítkovice u Otrokovic. Vzhledem k rozměrům a poloze pozemku je zřejmé, že jakékoliv další omezení z hlediska dodržování ochranných pásem by vedlo zcela k jeho vyloučení jako účelové komunikace pro možnost poškození místního kabelu. Žalovaný má ve své správě a vlastnictví pozemky p.č. 1280/37 a 1280/38, které se nacházejí mezi plánovanou komunikací a pozemkem žalobce, na kterých, aniž by zasahoval do vlastnických práv žalobce, může realizovat přeložku místního kabelu SO 425.

[19] Další pochybení žalovaného spočívá ve vadném posouzení skutkového stavu posuzované věci a v tom, že další posuzovaná stavební parcela č. 218/2 k.ú. Kvítkovice u Otrokovic není dotčena závaznou vyhláškou města Otrokovice č. 4/2006, kterou byla vyhlášena závazná část změny č. 17 Územního plánu sídelního útvaru Otrokovice.

[20] Ze strany žalovaného je nedostatečně posouzena problematika nivelety plánované komunikace žadatelem, neboť její jakákoli změna může absolutním způsobem znemožnit přístup k RD po účelové komunikaci na pozemku p.č. 1043/30. Nyní probíhá územní řízení ve věci zřízení nového komunikačního připojení k RD č.p. 177. Současná situace je popisována v projekčních dokumentech, které žalobce stavebnímu úřadu předložil 14. 5. 2010 v rámci své žádosti o umístění stavby příjezdové komunikace k RD.

[21] Dle žalobce žalovaný nedůsledně posoudil samotné územní rozhodnutí. Stavební úřad si ve věcech územních řízení počíná diskriminačně, neboť v případě žádostí žalobce požaduje doložení řady informací, např. vypracování projektu či vyřešení majetkových vztahů a poměrů v rámci územního řízení do vydání územního rozhodnutí. V případě žadatele postupoval mnohem benevolentněji a o majetkovými vztahy se vůbec nezajímal, což

vyvolává pochybnosti o nestrannosti stavebního úřadu vůči žadateli s návazností na nezvratná omezení jeho vlastnických práv. Takový postup je v rozporu s principem rovného postavení daným ustanovením §7 správního řádu.

[22] Žalovaný rovněž nedostatečně posoudil otázku zvýšené hladiny hluku, neboť jak žadatel, tak i stavební úřad má nepřeborná množství zkušeností s obdobnými situacemi a jakákoli preventivní opatření mohou jednak usnadnit situaci žalobce pokud se týká jeho ochrany před zvýšenou hlukovou zátěží, jednak i zajistit úspory účastníků řízení a státu v případných dalších sporech. Jelikož stavba RD ani pozemek č.p.st. 218/1 k.ú. Kvítkovice u Otrokovice nejsou součástí změn č. 17 Územního plánu sídelního útvaru Otrokovice, je povinností žadatele zajistit a dbát ochrany zdraví a majetku všech účastníků řízení.

[23] Žalovaný nedostatečně posoudil rovněž možné podmáčení předmětného území. Ten, který na tuto možnost upozornil, je sám stavební úřad v odpovědi na žádost žalobce o územně plánovací informaci. Správnost této informace žalovaný potvrdil v rámci odvolacího řízení, ale nyní je celá tato problematika ignorována, což vyvolává obavy o podjatosti a nekompetentnosti rozhodnutí. (Usnesení č. 637/2010 ze dne 16. 8. 2010)

[24] Dále žalobce vznesl námitku podjatosti, neboť Město Otrokovice jako účastník řízení má nepochybně zájem na výsledku řízení, tj. na vydání územního rozhodnutí a následném vybudování tohoto díla, jelikož předmětná stavba bude zásadním způsobem ovlivňovat chod a provoz města ve vztahu k pozemním komunikacím. Zaměstnanci úřadu jsou ke svému zaměstnavateli ve vztahu kariérní, služební a existenční závislosti. Z tohoto důvodu nelze považovat žádného zaměstnance Městského úřadu Otrokovice za nepodjatého tak, aby mohl nestranně a spravedlivě rozhodovat o právech a povinnostech osob dotčených rozhodnutími Městského úřadu Otrokovice. Žalobce v této souvislosti odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2009, č.j. 1 As 79/2009 -141.

[25] Žalobce vznesl rovněž námitku podjatosti ve věci vlastního rozhodnutí, neboť zaměstnanec vedení stavebního úřadu Městského úřadu Otrokovice Ing. D. N. jako vedoucí odboru vydávajícího územní rozhodnutí je osobou v rodinně příbuzenském poměru se zaměstnancem KÚZK Odbor územního plánování a stavebního řádu, Ing. J. N., mající na starost rozhodování o opravných prostředcích. Z tohoto důvodu nelze považovat tyto osoby za nepodjaté. V uvedeném žalobce opět spatřuje přímý rozpor s faktickým uplatněním zásady rovnosti účastníků řízení a s požadavkem na vydání nestranných a spravedlivých rozhodnutí.

[26] Vzhledem k uvedenému žalobce konstatoval, že postup žalovaného byl v rozporu s obecnými principy správního řízení daných zejména ustanovením §7 správního řádu a navrhl, aby soud rozsudkem napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[27] Žalovaný v písemném vyjádření uvedl, že napadeným rozhodnutím v odvolacím řízení rozhodl o odvolání, které podali pan V. S. a pan Mgr. L. Š., tedy žalobce, proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 6. 9. 2010 pod č.j. SÚ/744/2010/24078/2010/OŠK, jímž bylo rozhodnuto o Částečné změně územního rozhodnutí č. 2/2006 a o umístění objektů stavby „Silnice R 55 Otrokovice, obchvat JV“ na pozemcích v katastrálním území Kvítkovice u

Otrokovic, Pohořelice u Napajedel a Napajedla. V odvolacím řízení žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil a podané odvolání zamítl.

[28] K námitce žalobce, že zásadní pochybení žalovaného spatřuje v nedostatečném a nešetrném posouzení vydaného územního rozhodnutí Městského úřadu Otrokovice č.j. KUZL 2179/2011 ve vztahu k závažnému narušení vlastnických práv žalobce daných ust. §123 a ust. §127 odst. 1 občanského zákoníku, (konkrétně viz bod [18] odůvodnění), žalovaný uvedl, že v územním řízení se uplatňuje zásada koncentrace řízení. Dle ust. §89 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), námitky účastníků řízení musí být uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží, přičemž účastníci řízení musí být na tuto skutečnost upozorněni. Z oznámení o zahájení územního řízení je zřejmé, že o této skutečnosti byli účastníci řízení stavebním úřadem řádně poučeni. Dle ust. §89 odst. 4 stavebního zákona osoba, která je účastníkem řízení, může v územním řízení uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým je její právo přímo dotčeno. V daném případě k zahájenému územnímu řízení žalobce žádné námitky nepodal. Námitky k projednávanému záměru uplatnil až v podaném odvolání.

[29] Dále žalovaný konstatoval, že rovněž odvolací správní řízení je podřízeno zásadě koncentrace. Dle ust. §82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Žalovaným správním orgánem bylo zjištěno, že žalobce jako účastník řízení byl stavebním úřadem řádně poučen o svých procesních právech, zejména o právu nahlížet do podkladů pro rozhodnutí a uplatnit námitky nejpozději při ústním jednání. S ohledem na výše uvedenou koncentrační zásadu tedy nemohl žalovaný správní orgán k námitkám žalobce přihlédnout.

[30] K námitce žalobce, že žadatel jednal v rozporu s ust. §127 odst. 1 OZ, neboť má ve své správě a vlastnictví pozemek p.č. 1280/37 a 1280/38 k.ú. Kvítkovice u Otrokovice, na kterém, aniž by takto zasahoval do vlastnických práv žalobce, může realizovat přeložku místního kabelu SO 425, jelikož tyto pozemky se nacházejí mezi plánovanou komunikací a pozemkem žalobce, žalovaný správní orgán rovněž odkázal na koncentrační zásadu. Z důvodu její aplikace nemohl žalovaný k těmto námitkám přihlédnout.

[31] K námitce žalobce, že další pochybení žalovaného spočívá v chybném posouzení skutkového stavu věci, a to v tom, že posuzovaná stavební parcela č. 218/2 k.ú. Kvítkovice u Otrokovice není dotčena závaznou vyhláškou města Otrokovice č. 4/2006, kterou byla vyhlášena závazná část změny č. 17 Územního plánu sídelního útvaru Otrokovice, žalovaný uvedl, že není zcela zřejmé, k čemu tato žalobní námitka směřuje. Dle ust. §89 odst. 2 stavebního zákona k závazným stanoviskům a námitkám k věci, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územního plánu nebo regulačního plánu, se nepřihlíží. Na tuto skutečnost byli účastníci řízení upozorněni ve vydaném oznámení o zahájení územního řízení ze dne 22. 7. 2010. Územní plán sídelního útvaru Otrokovice byl schválen Městským zastupitelstvem Otrokovice dne 16. 6. 1998. Řešené území je dáno správní hranicí města Otrokovice, zahrnující katastrální území Otrokovice a Kvítkovice u Otrokovice. Zastupitelstvo města Otrokovice rozhodlo dne 20. 6. 2006 usnesením č. 660/6/06 vydat Obecně závaznou vyhlášku města Otrokovice Č. 4/2006, kterou se vyhláší závazná část změny č. 17 Územního plánu sídelního útvaru Otrokovice. Vyhláška stanoví základní zásady uspořádání území a limity jeho využití, které je nutno respektovat v rámci využitelnosti území jako závazné podmínky

realizovatelnosti. Předmět změny je uveden v závazných regulativech v článku 3 obecně závazné vyhlášky a je jím zpřesnění koridoru pro rychlostní silnici R 55 schváleného v Územním plánu velkého územního celku Zlínská aglomerace na jihovýchodním okraji města Otrokovice - místní části Kvítkovice, tj. vymezení plochy pro stavbu silnice R 55 a staveb s ní souvisejících (dopravní i ostatní technická infrastruktura).

[32] K námitce, že ze strany žalovaného je nedostatečně posouzena problematika nivelety plánované komunikace žadatelem, přičemž poukázal na probíhající územní řízení (konkrétně viz bod [20] odůvodnění), žalovaný konstatoval, že výsledkem žalobcem uvedeného řízení, pokud je záměr v souladu s územním plánem a dalšími předpoklady danými právními předpisy, bude rozhodnutí o umístění stavby, v opačném případě dojde k zamítnutí žádosti.

[33] K námitce, že došlo k nedůslednému posouzení samotného územního rozhodnutí, jelikož stavební úřad si ve věcech územních řízení počíná diskriminačně, přičemž žalobce poukázal na benevolenci ve vztahu k žadateli v předmětném řízení což vyvolává pochybnosti o nestrannosti stavebního úřadu vůči žadateli a v návaznosti na nezvratné omezení vlastnických práv žalobce a takový postup je v rozporu s principem rovného postavení daným ust. §7 správního řádu žalovaný uvedl, že v rámci podané žaloby mu nepřísluší posuzovat postup stavebního úřadu v jiných správních řízeních. Dodal, že ne ve všech případech je k územnímu řízení třeba prokázat vlastnické nebo jiné právo k pozemku. Dále uvedl, jaké doklady je dle ust. §86 stavebního zákona k žádosti o vydání územního rozhodnutí žadatel povinen předložit. Konstatoval, že předmětná stavba je dle schválené územně plánovací dokumentace veřejně prospěšnou stavbou a dle ust. §86 odst. 3 stavebního zákona souhlas vlastníka v případech, ve kterých je možné pozemek nebo stavbu vyvlastnit, není třeba. Podrobnosti upravuje zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě. Rozpor s principem rovného postavení daným ust. §7 správního řádu, tak jak uvádí žalobce, žalovaný neshledal.

[34] Pokud žalobce vznesl námitku proti nedostatečnému posouzení v oblasti úrovně zvýšené hladiny hluku a upozorňoval na možnost preventivních opatření, žalovaný opět uvedl, že tuto námitku žalobce uplatnil až v podaném odvolání a s ohledem na koncentrační zásadu k ní nepřihlédl. Nicméně uvedl, že z vyjádření žadatele ze dne 15. 10. 2010 k podanému odvolání je zřejmé, že v rámci přípravy stavby R 55 Otrokovice, obchvat JV, byly zpracovány protihlukové studie pro dokumentaci k územnímu řízení a následně i pro projektovou dokumentaci ke stavebnímu povolení. Protihluková opatření v podobě protihlukových stěn jsou zde navržena v souladu se závěry těchto studií. Z vyjádření zástupce žadatele ze dne 18. 10. 2010 k podanému odvolání je dále zřejmé, že problematika hluku byla prověřována, v roce 2007 byla zpracována Aktualizace hlukové studie.

[34] K námitce žalobce, že jelikož stavba rodinného domu ani pozemek p.č. st. 218/1 k.ú. Kvítkovice u Otrokovic není součástí změn č. 17 Územního plánu sídelního útvaru Otrokovice, je povinností žadatele zajistit a dbát ochrany zdraví a majetku všech účastníků řízení, žalovaný uvedl, že dle textové části změny č. 17, části C. Návrh urbanistické koncepce, je předmětem změny zejména zpřesnění koridoru pro rychlostní silnici R 55. Navrženou změnou nedochází ke změně koncepce platného územního plánu. Řešení změny je determinováno územními limity, které jsou navrženou změnou respektovány a nedochází k jejich dotčení.

[35] K námitce, že nedošlo k dostatečnému posouzení možného podmáčení uvedeného území, žalovaný uvedl, že žalobce předmětnou námitku možného podmáčení uvedeného

území neuplatnil v průběhu vedeného řízení, a tudíž ji vzhledem ke koncentraci řízení, jak již bylo výše uvedeno, nemohl účinně uplatnit v podaném odvolání. Žalovaný poukázal na znění ustanovení §82 odst. 4 správního řádu. Nicméně žalovaný uvedl, že z vyjádření žadatele ze dne 15. 10. 2010 k podanému odvolání je zřejmé, že před zpracováním dokumentace k územnímu řízení stavby R 55 byla zpracována vodohospodářská studie dotčeného území. V souladu s jejími závěry byla navržena opatření k odvedení vod z přilehlého území. Tato opatření zahrnují stavební objekty SO 304 - 306 Kanalizace, SO 307 Odvodnění území a SO 308 Odvodňovací příkop do řeky Moravy. Z dalšího vyjádření je pak zřejmé, že v místě křížení hlavní trasy a nově překládané silnice III/4973 budou provedeny příkopy, které budou přes lapače splavenin zaústěny do kapacitní kanalizace, která byla již z velké části provedena. Na základě uvedeného lze dle žalobce konstatovat, že obavy o podjatosti a nekompetentnosti rozhodnutí nejsou důvodné.

[36] Pokud vznesl žalobce námitku podjatosti žalovaný konstatoval, že žadatelem o vydání změny územního rozhodnutí není Město Otrokovice, ale Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČ 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4, zastoupené Ing. K. Ch., ředitelem Ředitelství silnic a dálnic ČR – Správa Zlín, se sídlem Fügnerovo nábřeží 5476, 760 01 Zlín, kterého zastupuje Silniční projekt, spol. s r.o., IČ 46968822, se sídlem Šumavská 31, 602 00 Brno. Žalobce námitku, že nelze považovat žádného zaměstnance Městského úřadu Otrokovice za nepodjatého, neuplatnil v průběhu vedeného správního řízení ani v podaném odvolání, a tudíž se touto námitkou nemohl žalovaný správní orgán v odvolacím řízení zabývat. Námitku podjatosti, kterou žalobce uplatnil až v podané žalobě s odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2009, č.j. 1 As 79/2009 - 141, kterým senát Nejvyššího správního soudu postoupil rozšířenému senátu k zodpovězení otázky: „Rozhoduje-li orgán územního samosprávního celku, v němž jsou zařazeni jeho zaměstnanci, jako správní orgán o věci v řízení, jehož účastníkem je tento územní samosprávný celek mající zájem na výsledku řízení, lze pochybovat o nepodjatosti těchto zaměstnanců pro poměr k věci vylučující je ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohli výsledek řízení ovlivnit ve smyslu §14 odst. 1 správního řádu?“, považuje žalovaný správní orgán za účelovou, neboť v daném případě se jednoznačně jedná o veřejně prospěšnou stavbu, kdy zájmem není výlučně partikulární zájem obce, ale jedná se o zájem široké veřejnosti.

[37] Pokud žalobce vznesl námitku podjatosti ve věci vlastního rozhodnutí, s ohledem na příbuzenské vztahy zaměstnance stavebního úřadu a zaměstnance Krajského úřadu, žalovaný ocitoval znění ust. §14 odst. 1 a odst. 2 správního řádu. Konstatoval, že v daném případě námitku podjatosti úřední osoby žalobce v průběhu vedeného správního řízení ani v podaném odvolání neuplatnil, učinil to až v podané žalobě, čímž ztratil procesní možnost kvalifikovaného rozhodování o takové námitce. Žalovaný přesto uvedl, že lze přisvědčit žalobci, že pan Ing. D. N., vedoucí odboru stavebního úřadu vydávajícího územní rozhodnutí je v příbuzenském poměru se zaměstnancem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, paní Ing. J. N. Ze záznamu o určení osoby oprávněné provádět úkony ve správním řízení, založeném ve spise stavebního úřadu je zřejmé, že oprávněnou úřední osobou ke všem úkonům v řízení včetně podpisu rozhodnutí byla paní L. O. - referentka odboru stavební úřad, nikoliv Ing. D. N. Ze spisu žalovaného je zřejmé, že ani paní Ing. J. N. v dané věci nerozhodovala. Lze tedy konstatovat, že pan Ing. D. N. ani paní Ing. J. N. se žádným způsobem nepodíleli na vydání napadeného rozhodnutí, a tudíž nelze považovat tyto osoby za podjaté. Žalovaný uvedl, že tuto žalobní námitku považuje za zmatečnou.

IV. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[38] V souladu s § 75 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání za splnění podmínek ve smyslu ustanovení § 51 s. ř. s.

Žaloba není důvodná.

[39] Nejprve se soud zabýval námitkami podjatosti, které žalobce v žalobě vznesl. Namítal jednak podjatost všech zaměstnanců Městského úřadu v Otrokovicích, neboť město Otrokovice je účastníkem řízení, dále namítal podjatost úředních osob ve vztahu k rozhodnutí, neboť Ing. D. N., vedoucí odboru stavebního úřadu vydávajícího územní rozhodnutí je v příbuzenském poměru se zaměstnancem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, paní Ing. J. N.

[40] Problematika vyloučení z projednávání a rozhodování ve věci je upravena v §14 správního řádu. V odst. 1 jsou stanoveny důvody pro vyloučení osob, v odst. 2 je stanoveno, že účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. Jak uvedl žalovaný a jak soud ověřil z obsahu správního spisu, v průběhu správního řízení žalobce žádné námitky podjatosti neuplatnil.

[41] Pokud se týká námitky ve vztahu k zaměstnancům Městského úřadu v Otrokovicích, je zcela zřejmé, že nejpozději od doručení oznámení stavebního úřadu ze dne 22. 7. 2010, sp. zn. SÚ /744/2010/31219/2010/OŠK, o zahájení územního řízení, kde byl vymezen okruh účastníků, si musel být žalobce vědom toho, že město Otrokovice je účastníkem řízení. Uvedenou námitku měl tedy možnost vznést již v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně, což neučinil. Neučinil tak ani v odvolacím řízení, tudíž se jí správní orgány nemohly zabývat. Z důvodu jejího neuplatnění ve správním řízení a zřejmé opožděnosti se jí nemůže zabývat ani soud v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí.

[42] Pouze na dokreslení soud připomíná, že žalobce v žalobě v souvislost s tvrzením, že žádného zaměstnance Městského úřadu nelze považovat za nepodjatého odkazoval na usnesení 1 As 79/2009-141 ze dne 22.12.2009. Senát 1 As Nejvyššího správního soudu tímto usnesením předložil rozšířenému senátu otázku řešící problematiku podjatosti zaměstnanců orgánu územního samosprávního celku, pokud jde o řízení, jehož účastníkem je tento samosprávní celek mající zájem na výsledku řízení. Rozšířený senát NSS ve věci rozhodl usnesením 1 As 79/2009-165, ze dne 22.3.2011. Posouzením položené otázky se nezabýval a kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou dle § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. Krajskému soudu je rovněž známo, že posouzení shodné otázky bylo rozšířenému senátu postoupeno rovněž usnesením č.j. 1 As 19/2010-95 ze dne 22.4.2010 a usnesením č.j. 1 As 89/2010-100 ze dne 4.5.2011. Dosud však v těchto věcech nebylo rozhodnuto.

[43] Pokud žalobce namítal existenci příbuzenského poměru mezi zaměstnanci správních orgánů obou stupňů, které se na rozhodování podílely, soud konstatuje, že není zřejmé, kdy se žalobce o existenci příbuzenského poměru dozvěděl a zda ji tedy vůbec mohl ve správním řízení uplatnit. O důvodnou námitku se však nejedná. Jak soud zjistil ze spisu správního

orgánu prvního stupně, konkrétně ze záznamu o určení osoby oprávněné provádět úkony ve správním řízení ze dne 4. 5. 2010, založeného ve spise stavebního úřadu na č.l. 2 je zřejmé, že oprávněnou úřední osobou ke všem úkonům v řízení před správním orgánem prvního stupně včetně podpisu rozhodnutí byla paní L. O. - referentka odboru stavební úřad, nikoliv Ing. D. N. Tato skutečnost musela být žalobci známá již z Oznámení o zahájení řízení a nařízení veřejného projednání a pozvání k ústnímu jednání ze dne 22. července 2010 a rovněž i z rozhodnutí stavebního úřadu, které napadl odvoláním. Z napadeného rozhodnutí, tedy z rozhodnutí o odvolání je zřejmé, že pověřenou úřední osobou byla paní V. R. Ing. D. N., ani Ing. J. N. se tedy na rozhodování ve věci nepodíleli. Nejednalo se tedy o osoby bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (tedy úřední osoby) ve smyslu §14 odst. 1 správního řádu, přičemž žalobce byl seznámen s tím, které úřední osoby jsou ve věci pověřené. Soud připomíná, že žalobce ani netvrdil, že by Ing. D. N. a Ing. J. N. měli mít k projednávání věci nějaký konkrétní poměr, nebo že by rozhodování ve věci jakýmkoliv způsobem ovlivňovali. Uvedená námitka tedy byla shledána zcela nedůvodnou.

[44] Předmětem přezkumu je územní rozhodnutí o umístění objektů stavby „Silnice R 55 Otrokovice, obchvat JV“ na pozemcích v katastrálním území Kvítkovice u Otrokovic, Pohořelice u Napajedel a Napajedla a o částečné změně územního rozhodnutí č. 2/2006 (i v tomto případě se jednalo o územní rozhodnutí o umístění uvedené stavby).

[45] Soud ze správního spisu zjistil, že žadatel - Ředitelství silnic a dálnic ČR, se sídlem na Pankráci 546/56, podal dne 4. 5. 2010 žádost o změnu územního rozhodnutí č. 2/2006 o umístění stavby „Silnice R 55 Otrokovice obchvat JV“. Po doplnění žádosti na výzvu stavebního úřadu oznámením ze dne 22. 7. 2010, sp. zn. SÚ /744/2010/31219/2010 stavební úřad oznámil zahájení územního řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům a k projednání žádosti nařídil na den 2. 9. 2010 veřejné ústní jednání. Účastníci řízení, dotčené orgány i veřejnost byli v oznámení poučeni o možnosti nahlížet do podkladů rozhodnutí přede dnem ústního jednání a v jeho průběhu. Zároveň byli poučeni o možnosti podat námitky či připomínky, a to nejpozději při veřejném ústním jednání s upozorněním, že jinak se k nim nepřihlíží. Mezi účastníky řízení byl uveden rovněž žalobce. Oznámení o zahájení územního řízení byl doručováno účastníkům řízení stanoveným dle §85 odst. 2 stavebního zákona (tedy i žalobci) veřejnou vyhláškou zveřejněnou na úředních deskách příslušných městských a obecních úřadů a na jejich webových stránkách. Ve správním spise se nachází záznam rovněž o tom, že uvedené oznámení bylo vyvěšeno na úřední desce Městského úřadu Otrokovice dne 27. 7. 2010.

[46] Soud podotýká, že žalobce žádné námitky ohledně doručování nevznesl, soud tedy vychází z toho, že uvedené oznámení bylo doručeno řádně a účastníci včetně žalobce byli poučeni o možnosti ve věci podat námitky či připomínky nejpozději při veřejném ústním jednání s tím, že jinak k nim nebude přihlédnuto.

[47] Ve správním spise se nenachází žádné podání žalobce, které by předcházelo ústnímu jednání. O průběhu ústního jednání ze dne 2. 9. 2010 byl sepsán protokol, který je součástí spisu správního orgánu prvního stupně. Z přiložené prezenční listiny není zřejmé, že by se žalobce ústního jednání zúčastnil. Po provedeném řízení stavební úřad dne 6. 9. 2010 vydal územní rozhodnutí č. 70/2010, sp. zn. SÚ/744/2010/24078/2010/OŠK, kterým rozhodl o umístění předmětné stavby a stanovil podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby. Proti tomuto rozhodnutí podal včas odvolání jednak V. S., jednak žalobce.

[48] Z obsahu spisu nebylo zjištěno, že by před podáním odvolání žalobce učinil ve věci jiné podání. O námitkách odvolatelů bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím. Obsah vypořádání odvolacích námitek žalobcem je uveden výše v bodech [6] až [16].

[49] Soud se ztotožňuje s vyjádřením žalovaného o zásadě koncentrace řízení a z ní plynoucí nezbytnosti vznášet námitky ve věci včas, v souladu s ust. §89 odst. 1 stavebního zákony, podle kterého *„Závazná stanoviska dotčených orgánů, námitky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží. Účastníci řízení musí být na tuto skutečnost upozorněni.“*

[50] Koncentrační zásadou se zabýval i NSS ve svém rozsudku č.j. 6 As 37/2006-122 ze dne 6. 2. 2008. Podle tohoto rozsudku *„Koncentrační zásada vyjádřená v § 36 odst. 2 stavebního zákona z roku 1976 se vztahuje i na námitky obce obsahující nesouhlas obce s vydáním rozhodnutí o umístění stavby. Pokud obec jako účastník územního řízení uplatnila takovou námitku opožděně, nemůže stavební úřad z důvodu zachování zásady procesní rovnosti účastníků řízení (§ 4 odst. 2 správního řádu z roku 1967) k takové námitce přihlížet.“* I když tento rozsudek vycházel ze stavebního zákona č. 50/1976 Sb. ve znění pozdějších předpisů, který byl zrušen zákonem č. 183/2006, a ze správního řádu z roku 1967, který byl s účinností od 1. 1. 2006 nahrazen zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, koncepce koncentrační zásady zůstala shodná a platí pro všechny účastníky řízení.

[51] O skutečnostech vyplývajících s ustanovení §89 odst. 1 stavebního zákona byl žalobce poučen. Stalo se tak v oznámení o zahájení územního řízení, které bylo účastníkům řádně doručeno. Bylo tedy na žalobci, aby svoje námitky a připomínky k věci uplatnil řádně a včas, tedy před veřejným ústním jednáním nebo v jeho průběhu, což neučinil. Pokud svoje námitky uplatnil až v podaném odvolání, bylo to opožděně. Žalovaný tak neměl důvod se námitkami zabývat. Pokud tak v některých ohledech učinil, bylo to nad rámec jeho povinností ve snaze osvětlit a upřesnit důvody a okolnosti, za kterých došlo k vydání územního rozhodnutí.

[52] Soud se ztotožňuje rovněž se závěry žalovaného o koncentraci řízení ve vztahu k odvolacímu řízení, která vyplývá z ust. §82 odst. 4 správního řádu, podle kterého *„K novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlíží jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním“*.

[53] Soud konstatuje, že z odvolání podaného žalobcem, které je součástí správního spisu nezjistil, že by žalobce namítal, že by námitky v řízení v prvním stupni nemohl vznést a nenamítá to ani v žalobě.

[54] S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že je vzhledem k zásadě koncentrace řízení nedůvodná námitka žalobce, že žalovaný pochybil, pokud dostatečně neposuzoval otázku narušení vlastnických práv žalobce, uvedených v §123 a §127 občanského zákoníku a otázku zvýšené hladiny hluku, nebo neposoudil otázku nivelety plánované komunikace (konkrétně viz žalobní námitka uvedená v odst. [18], [20] a [22] odůvodnění.) Žádnou z těchto námitek totiž žalobce nevznosl ve lhůtě stanovené v § 89 odst. 1 stavebního zákona.

[55] Žalobce v souvislosti s nedostatečným posouzením nivelety poukazoval na skutečnost, že v současné době probíhá územní řízení ve věci zřízení nového komunikačního připojení

k RD č.p. 177, přičemž současná situace je popisovaná v projekčních dokumentech, které v rámci žádosti o umístění stavby žalobce předložil. K tomu soud konstatuje, že uvedené řízení je samostatným územním řízením, ve kterém jsou samostatně posuzovány příslušné podmínky pro vydání územního rozhodnutí. Podáním ze dne 30. 8. 2011 žalobce soud informoval o tom, že dne 22. 8. 2011 bylo ve věci příjezdu na pozemek p.č. 218/1 územní rozhodnutí vydáno (na tomto pozemku se nachází RD č.p. 177).

[56] Soud se dále zabýval námitkou žalobce týkající se možného podmáčení předmětného území s tím, že ho na tuto možnost upozornil sám stavební úřad. Žalobce totiž v této souvislosti odkazoval na usnesení stavebního úřadu č. 637/2010 ze dne 16. 8. 2010. Soud tedy zjišťoval, zda se v tomto případě nejednalo o včas podanou námitku účastníka. Označené usnesení však ve spise stavebního úřadu nenalezl. Z listiny doložené žalobcem zjistil, že se jedná o Sdělení č. 637/2010 ze dne 16. 8. 2010 Městského úřadu Otrokovice, odbor stavební, ve věci podnětu k přezkoumání územně plánovací informace, týkající se nadstavby rodinného domku č.p. 177. Z uvedeného plyne, že se nejednalo o podnět týkající se předmětného řízení. Ani v této souvislosti tedy nelze vytýkat žalovanému, že tuto otázku nedostatečně posoudil, neboť se opět jednalo o námitku uplatněnou opožděně. V předmětné věci totiž tuto námitku včas neuplatnil, uvedl ji až v odvolání.

[57] Dále žalobce namítal, že vůči němu bylo postupováno diskriminačně, poukazoval na to, že v případě, kdy on žádal o vydání územního rozhodnutí, byla požadována celá řada podkladů, včetně vyřešení majetkových vztahů, v případě žadatele v předmětné věci však takové druhy podkladů vyžadovány nebyly a postup byl benevolentnější. K tomu soud uvádí, že řízení, kdy žalobce žádal o vydání územního rozhodnutí ve věci, není předmětem přezkumu a soud tedy nemá možnost posuzovat, zda stavební úřad vůči němu postupoval diskriminačně a zda došlo k porušení ust. §7 správního řádu. Pokud žalobce konkrétně namítal, že on musel prokázat vlastnické právo a vyřešení majetkových vztahů a žadatel nikoliv, soud se ztotožňuje se žalovaným, že rozdílnost požadavků v této souvislosti vyplývá z ustanovení §86 odst. 3 stavebního zákona. Předmětná stavba je totiž bezesporu veřejně prospěšnou stavbou, v souvislosti s kterou může dojít i k vyvlastnění. Z uvedeného ustanovení stavebního zákona vyplývá, že v takovém případě není nutno dokládat souhlas vlastníka pozemků nebo jiné doklady o úpravě vztahů s vlastníkem.

[58] Dále žalobce namítal, že posuzovaný pozemek p.č. 218/2 k.ú. Kvítkovice u Otrokovic nebyl dotčen závaznou vyhláškou města Otrokovice č. 4/2006, kterou byla vyhlášena závazná část změny č. 17 územního plánu sídelního útvaru Otrokovice. Jak soud zjistil z uvedené vyhlášky, která je součástí správního spisu, jejím předmětem bylo vymezit závazné části schválené změny č. 17 územního plánu sídelního útvaru Otrokovice, vymezené katastrálními územími Otrokovice a Kvítkovice u Otrokovic. Stanovila základní zásady uspořádání území a limity jeho využití, které je nutno respektovat v rámci využitelnosti území jako závazné podmínky realizovatelnosti. Předmětem změny bylo zpřesnění koridoru pro rychlostní silnici R 55, tj. vymezení plochy pro stavbu silnice R 55 a staveb s ní souvisejících. Soud však především konstatuje, že ze správního spisu zjistil, že uvedený pozemek je ve vlastnictví V. S., nikoliv žalobce a z žaloby není zřejmé, z jakého důvodu se žalobce v této souvislosti cítí být dotčen na svých právech. Dále soud konstatuje, že z ust. §89, odst. 2 stavebního zákona vyplývá, že při územním řízení „*K závazným stanoviskům a námitkám k věci, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územního nebo regulačního plánu, se nepřihlíží*“. Z uvedených důvodů se soud přezkumem uvedené námitky nezabýval.

V. Závěr a náklady řízení

[59] Závěrem soud konstatuje, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu s příslušnými právními předpisy. Rozhodnutí má veškeré náležitosti stanovené zákonem a není věcně či právně nesprávné. Žalobní námitky vznesené žalobcem soud shledal nedůvodnými. S ohledem na výše uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

[60] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

[61] Osobě zúčastněné na řízení nevznikly žádné náklady, které by bylo možno uložit k náhradě, neboť jí soud v řízení neuložil žádné povinnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. 9. 2012

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu